

ливъ, човѣкъ трѣбва да бжде обиколенъ съ търпеливи хора. Търпеливи сж хората, когато нищо не имъ липсва. Значи, за да бжде търпеливъ, човѣкъ трѣбва да има майка, баща, братъ, сестра, мжжъ, жена, учителъ, слуга. Всичко това той ще намѣри въ себе си. Това сж неговитѣ ближни. Намѣри ли човѣкъ своитѣ ближни въ себе си, той става търпеливъ. Той всѣкога се съветва съ тѣхъ, тѣ му помагатъ, но и той имъ помага.

Христосъ казва: „Ще изпровода Духа си“. Духътъ е мощното, великото въ човѣка, което го прави търпеливъ. Духътъ разширява човѣшката душа, внася въ нея любовъ и свѣтлина, както слънцето изпраща своята свѣтлина и топлина на всички живи сжщества. Това, което наричаме слънчеви лжчи, не е нищо друго, освенъ разумни сжщества, облѣчени въ свѣтли мантии, които тичатъ изъ цѣлата вселена, да разносятъ свѣтлина и топлина на всички сжщества. Като свършатъ работата си, тѣ пакъ се скриватъ въ слънцето. Споредъ една теория слънчевитѣ петна представятъ дупки, отворстия на слънцето, презъ които сж минали и минаватъ ангелитѣ, следъ като свършатъ работата си на земята. Дали е така, не се знае. Това не е научна теория, която може да се докаже.

Каквото да се говори на хората, въ края на краищата тѣ пакъ запитватъ: Защо сж страданията въ свѣта? Не може ли безъ страдания? Страданията и радоститѣ въ живота